

forslaget vedtages, er det Kjøbenhavns Kommune, der bestemmer, om denne Lov skal træde i Kraft eller ikke; thi det er afhængig af den, om der overhovedet kan blive en Havnbane eller ikke.

Frederiksen: Jeg deltog forrige Gang med Flertallet i Forslaget, hvorefter Kjøbenhavns Kommune skulde afgive disse Grunde; men jeg deltager ikke med Flertallet i det Forslag, der foreligger idag, thi jeg vil ikke være med til at fremkalde denne Risiko, at vi mulig ikke kunne faae denne Sag igjennem. Det staar meget uklart for mig, hvorvidt der her vil behøves flere Baner til Havne, eller man kan nøjes med een, og jeg tvivler om, at noget Medlem her i Salen med fuldstændig Sikkerhed kan forudsige, hvilken Trafik der kan udvilde sig paa denne Havnbane, naar den vil komme, af hvilken Bestaffenhed den vil være, og hvilke Dindringer den vil lægge Jærdselen i Veien osv. Men skal det vise sig, at det er nødvendigt enten at gaa igjennem en Tunnel eller over Bigerslev, er det dog klart, at der netop er saa særlige kjøbenhavnske Interesser, der tale for dette, at man kan være rolig for, at den kjøbenhavnske Modstand, der skulde vise sig, ville de kjøbenhavnske Interesser ogsaa nok vide at overvinde. Jeg ser ingensomhelst Risiko i det, vi foreslaa, men derimod i det, Flertallet foreslaar. Jeg har heller ikke villet være med til det Forslag om Driftsmateriellet, som foreligger fra Flertallets Side, idet jeg heller ikke ville udsætte mig for at forhindre Folk i at kunne kjøre paa de sjællandske Baner.

G. Petersen: Den høitærede Indenrigsminister har fuldstændigt opfattet min Mening. Det er netop mit Ønske, at Kjøbenhavns Kommune paa denne Maade skal tvinges til at afgive den omtalte Dæmning. Det ligger nu ogsaa efter min Opfattelse i Kjøbenhavns Kommunes Hænder, om Byen skal have en Havnbane eller ikke. Vi ere aldeles enige i den Ting. Men det er netop fordi jeg tror, at den offentlige Mening og Forbringingen om at faae en Havnbane i dette Dieblit ere saa stærke, at Kjøbenhavns Kommune ikke vil vove at stille Sagen paa Spidsen ved at negte at afgive denne Dæmning. Man kan være fuldstændig rolig og overbevist om, at Kommunen vil gaa ind derpaa i dette Dieblit, og skulde det virkelige vise sig, at Havnbanen var forseilet, skulde det vise sig, at hele Trafikken ikke blev til Noget, saa staar det i Lovgivningsmagtens Haand — uagtet det staar i Loven — at udsætte Bygningen af denne Bane til et gunstigere Tidspunkt og indtil det har viist sig, at Banen er saa absolut nødvendig, som jeg for min Part tror, at den er. Jeg tror slet ikke, at der er tabt Noget ved at vedtage dette Vædringsforslag; men paa den anden Side er det ganske vist, at der her i dette Dieblit lægges et Tryk paa Kjøbenhavns Kommune, som den neppe vil kunne undgaa at bøie sig for. Paa

et senere Point vil den meget lettere faae Leilighed til at gjøre Ophævelser.

Ordføreren (Lauber): Jeg tror i Modsetning til den høitærede Minister, at det netop er nødvendigt at styrke den funde Sands og den offentlige Mening til at øve nogen Indflydelse paa Kjøbenhavns Kommune; thi ellers pleier der at gaa en halv, skundom en hel Mennefskalder, inden disse velbekendte Magter faae øvet denne Indflydelse paa Kjøbenhavns Kommune. Hvis vi sætte Kjøbenhavns Kommune istand til at faae denne Havnbane uden at gaa med et Spor ad Jernbandedæmningen, frygter jeg for, at det sjællandske Jernbaneselskab i 10, ja 20 Aar kunde andrage og arbejde paa at faae dette Spor, men at Kjøbenhavns Kommune vilde modsætte sig det; den offentlige Mening vilde være temmelig magtesløs i saa Henseende, og Ministeren vilde ikke have nogen Gøne overfor Kjøbenhavns Kommune. Skulde det være noget saa Uørt, at man ved en Betingelse af denne Natur lægger det i en eller anden Kommunes Haand at stande Virningen af en Lov? Dette var jo Tilfældet f. Ex. med Theaterloven. Der som Kjøbenhavns Kommune ikke var gaaet ind paa Ydelsen af de 250,000 Rd., saa vilde Theaterloven ikke være kommen til Virksomhed. Det er ligeledes Tilfældet med saadanne Bestemmelser som dem, vi gjentagne Gange have havt paa Finansloven: Under Forudsætning af, at den og den Kommune yder det og det Bidrag, bevilges det og det. Det gjøres den paagjældende Kommune eller den paagjældende Institution muligt at forhindre Sværtskættelsen; men vi anse det for saa afgjørende, at den paagjældende Kommune eller Institution vil yde sit Bidrag, at vi fastsætte det. Det Samme er Tilfældet her. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) troede, at jeg havde gjort mig skyldig i en Uoverensstemmelse paa en ny Maade med Hensyn til Jernbandedæmningen, og han oplæste nogle Ytringer af mig fra Sagens første Behandling. Ja, det er fuldstændigt rigtigt. Dengang brugte jeg disse Ytringer; de findes ogsaa gjentagne i Udvalgets Betænkning — saa vidt jeg tror — fra hele Udvalget. Ja, hele Udvalget har tiltraadt Betænkningen. Jeg vil nemlig erindre om, at, saaledes som Forslaget var forelagt af den høitærede Minister, vilde det staa i Ministerens Magt at give Koncession paa Havnbanens Forbindelse med den nye Banegaard, enten i Niveau, eller ved en Tunnel, eller ad Jernbandedæmningen, og han behøvede ikke, som Lovforslaget oprindeligt var affattet, at give Mere end een af disse Forbindelser. Da var det, at jeg ved første Behandling sagde, at det var den urimeligste Tilladelse at give en Minister, kun at sætte Havnbanen i Forbindelse med den nye Banegaard ad en Omvei af en halv eller en hel Mil. Dette vedstaaer jeg. Udvalget har selv